

Sreča na vrvici

- Če začnemo listati po Malovi knjigi *Sreča na vrvici* (Ljubljana, 1977), hitro naletimo na nekaj zanimivega:

Najprej beremo: *Po snemalni knjigi Janeta Kovačiča*

Nato: *Vitan Mal*

Sreča na vrvici

Mladinska knjiga, Ljubljana, 1977

In še: *Med snemalno knjigo po moji zgodbi in filmom samim je nekaj manjših sprememb in še te so nastale med snemanjem filma, ko je bil tekst že v tiskarni.*

Matic se je presenečeno ozrl. Mladenič, s temnimi naočniki na nosu in s torbo, obešeno čez ramo, ga je kar požiral z očmi.

»Čakaj malo! Plava griva, modre oči, malo pretegnjen ... Če bi z lučjo iskal, ne bi našel boljšega,« se je končno le nasmehnil.

Očitno je bil več kot zadovoljen z odkritjem. Maticu pa se je za malo zdelo, da si ga je ogledoval kot lutko v izložbi, in mu je bil naravnost hvaležen, ko je izpustil njegovo ramo.

»Kako ti je ime?«

»Zakaj?« se je nezaupljivo pozanimal Matic.

»V filmu boš igral. No, kako ti je ime?«

Matic je še bolj debelo pogledal.

»Matic je,« se je namesto njega oglasil Rok. Stal je dve stopnici više in pazljivo motril zdaj mladeniča, zdaj presenečenega prijatelja s hlačami v rokah.

»Kaj ne bi rad igral v filmu? V takem, kot jih gledaš na televiziji?«

Matic ni premišljeval dolgo. Pravzaprav ni imel kaj razmišljati. Le kdo si ne bi želel nastopiti v filmu. Postal bi slaven, pa še be-

dastih iger z Bliskom in njegovimi bi se rešil. S prisluženim denarjem pa bi si kupil poni kolo ...

Pokimal je.

»Prej se bom moral seveda pogovoriti s tvojimi starši,« je nadaljeval mladenič. »Brez njihovega dovoljenja ne bo nič.«

Hotel je vedeti, kje stanuje, in Matic mu je s prstom pokazal na vhod, pred katerim so stali.

»Z očetom se bova pogovorila.«

Če ne bi zinil tega, bi vstopili, tako pa je Matic obstal.

»Kaj ga ni doma?« je vprašal mladenič.

Matic je odkimal.

»Kdaj pride?«

»Za novo leto.«

Odgovor je vrgel mladeniča iz tira. Komaj se je znašel.

»Ne zafrkavaj me! Kako za novo leto?«

»V Libiji je. Saharo vrta.«

Tako jima je ostala mama.

»Ob treh, pol štirih pride. Kakor pač naleti ...«

Matic se je spomnil na uro.

»Joj, koliko pa je?« je butnilo iz njega.

Kazalca na mladeničevi uri sta se bližala pol peti in to je dečka močno presenetilo. Postal je zaskrbljen.

»Orka špinača, spet bo vse narobe! Pa še paradižnikov nimam, ne mleka. Saj si ne upam domov.«

Mladenič ga je potrepljal po rami.

